

1849-08-26

SENDER

P.C. Skovgaard

RECIPIENT

Georgia Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Møn

Mentioned people:
Lorenz Frølich
N.L. Høyen
Cathrine Lundbye
J.Th. Lundbye

Archive:
Mappe 2 nr. 30a og 30b

TRANSCRIPTION

Mappe 2 nr. 30a

Møen søndag aften d. 26. August 1849.

Kjære Georgia! Jeg har just nu modtaget og læst Dit sidste Brev, og jeg kan ikke lade være strax at begynde at skrive til Dig igjen. Min! kjære Georgia, det kan ikke være Barnagtighed eller Overspændthed at troe at Gud hører vore Bønner, og opfylder dem, Barnlighed vil jeg kalde det, for at kunne bede saaledes, maa man være som Børn, troskyldige og tillidsfulde, har Jesus ikke sagt "uden I blive som smaa Børn, kommer I ingenlunde i Himmerig"; Jeg har ogsaa bedt inderlig og brændende, i haarde Prøvelsens Dage, og følt øieblikkelig Beroligelse og Fred, er det Indbildningen der virker saaledes? Nu! saa sandt Gud lever, saa sandt er han os ogsaa altid vor, og rede med Hjælp, naar vi kun vil kalde paa ham, men er det ikke underlig, det er tit saa vanskeligt, det er Kjødet, Verden og onde Magter, som udøver sin Indflydelse; det vilde jo vist være taabeligt, ja formasteligt, at troe, at naar man kun slag til engang at bede, hvad man i egen Indbildning [Overstreget:kunde] og forfængelighed kunne kalde: inderlig og brændende, at da maatte Gud, efter Løfte, opfylde Bønnen; den sande, inderlige Bøn, beder jo, den forlanger ikke, naar man nu faar Opfyldelsen, hvorfor da ikke troe at Gud har hørt Bønnen.

Kære Georgia! Jeg har sagt Dig at Du for mig gjerne matte elske Lun|d|byes Minde af Din hele Sjæl, og tale om ham saa tit Du vilde, Jeg har tilsagt Dig at Du vilde møde Samstemning [hos mig]; det var en sand følelse der bragte mig til at sige Dette, jeg tog ikke fejl, det er nu prøvet.

-2-

Jeg har bedt Dig meddele mig Din hele Sjæl, dine Tanker og Følelser, og fremfor alt [Overstreget:kaste din ?] lade mig dele Din Sorg; jeg vil jo gjøre Gjengjæld, Du har jo lovet at vilde bære med mig, Indtrykkene paa min Sjæl vil jeg meddele Dig. Jeg har 2 Nætter i træk drømt noget om Lundbye, han var kommet tilbage som fra sin Reise, jeg var forunderlig glad, og rolig, jeg vilde meddele Dig at han var kommet, og vige for ham; vige rolig og uden Smærte, jeg vidste jo nu jeg var kjendt af Dig, forstaaet og elsket. Det var en Drøm, den kunne dog ikke andet end gjøre Indtryk, og vække Eftertanke, og hvorfor skulle jeg ikke kunne tale med Dig derom? Jeg føler det, var det muligt at han kom, jeg maatte i Virkeligheden handle saaledes; men han kommer ikke, hans [Legeme] hviler i Jorden, og hans Sjæl er hos Gud, der haaber vi at mødes med ham, glade, fri for alle jordiske Forhold, i Kjærlighedens Hjem maae der kunne elskes uforstyrret. Kjære Georgia! forstaar Du mig? Jo! Du forstaar mig

sikkert.

Tirsdag morgen. Kjære Georgia! Tak for Dit Brev! Hvor jeg dog elsker Dig! Hvor vi dog elsker hinanden! Hvilken rig, dyb og deilig Sjæl, boer der dog ikke i Dig, og den har Du aabnet for mig, der kan jeg altid tye hen, der kan jeg altid finde Hvile, ja! jeg har trængt, og jeg trænger til denne Havn, hvor man dog kan være Lykkelig ogsaa paa Jorden; i mange Aar har jeg ikke troet det, jeg troede: at Glæde og Lykke kunne man kun egentlig føle i Barndommen, at man da følte det for at have en forestilling om Himlen, for at kunne længes derefter, jeg troede ialtfald ikke at Glæde og Lykke vilde komme til mig, uden glimtvis, jeg troede det ikke, fordi jeg

-3-

følte at jeg var langt mere Gudhengiven i Modgang end i Medgang, der skal stærke Ben til at bære gode Dage; understøt mig, at jeg ikke vakler og falder. Verdens Magter hvile ikke, man maae altid passe paa, og staae imod. I Medgang er man mindst aarvaagen. Paa Lørdag er det jo den 1ste September, det er vor kjære foreviget Vens Fødselsdag; jeg har aldrig været sammen med ham paa denne Dag, men husker jeg ret, saa dog med hans Moder, jeg besøgte hende ialtfald Dagen efter i Kalundborg, det Aar han var i Italien, i Selskab med Frølich; skulle Du føle Trang dertil, saa besøg

hende paa den Dag, hun maae jo gjerne vide at Du holdt meget af ham, det vil sikkert gøre hende godt, hils hende saa fra mig; hvis jeg naturlig bliver saaledes tilsinds, saa skriver jeg hende til, men Veiret og mit Arbejde har i saahenseende megen Indflydelse paa mig, er Veiret godt, maae det benyttes af alle Kræfter, og jeg [vil] ikke skrive til fru Lundbye, inden jeg i Tanker kan være ret for hende. Kjære G! hun holder meget af os begge, mig holder hun især af for hans Skyld, hun finder endogsaa nogen Lighed.

Aften. Det har været en overordentlig deilig Aften, jeg har gaaet norden om Lilleklint, det har været Storm og Bygeveir hele Dagen, hen imod Aften sagtnede det noget, men svære Skyer droge over Himlen, Solen farvede den paa det Brillanteste, og en deilig Regnbue dannede sig over Søen, og speilede sig i den, endda den var oprørt, Søen var ogsaa deilig, der var noget Perlemorsagtig i dens Farve, den [Overstreget: dette] var [Overstreget: smukke] dog deiligere, [Overstreget: jeg var klin] Taleren var ogsaa deilig, og Skoven, kort sagt alt, jeg var henrykt. Jeg var paa det

-4-

stærkeste fristet til at forlænge mit Ophold her, flere og for om muligt at faa noget af det malet, som jeg saa i Aften flere og fuldstændigere Studier

til mit Aftenparti, men jeg har igjen betænkt mig, det kan ikke nytte nu, selv om Veiret vidle blive lidt mere til at stole paa, jeg vil endda ikke kunne blive forberedt nok til dette vanskelige Billede; det er en overordentlig deilig Opgave, og vil Gud, saa tager jeg hertil til næste Aar i Juni Maaned, for at jeg da kan bruge de [lyse] [Overstreget:klare] Aftener * [*og for den Friskhed og Yppighed der da er i Løvet.] ; saa deiligt som det var iaften, saaledes vil jeg dog ikke male det, jeg vil ikke male det i uroligt Veir, det maae dog vist være endnu deiligere i en stille smuk Sommeraften, saadane som vi saa ofte have set paa Langelinie, f:Ex: store Bededagsaften iaar, troer jeg det var, da jeg mødte Dig og Høyen og nogle flere, og I sagde: at jeg kom for sildig, jeg kom dog tidsnok til at see noget meget deiligt, om end det bedste var forbi; Saadan en Aften maae Klinten tage sig ud, det har jeg aldrig set.

Onsdag middag. Jeg kommer hjem fra Klinten, og tænker, mon der skulle være Brev, saa ligger der 2 ek; jeg vil ikke sige mere. Du har da læst det tossede Brev; jeg er meget glad over at have fundet det, for det smukke Svars Skyld. Nei Georgia! Det er ikke min sande Tankegang, var det det, saa havde jeg ikke turdet forlove mig. det er helt flout at faa sligt repeteret, men det er man udsat for, naar man i Breve lader Slutningen løbe af med sig, og det bør man dog gjøre, at man fraværende, dog kan være hos hinanden, man vil jo paa ingen Maade undvære det, man lærer hinanden jo derved ret at kjende, ved bestandig at vise sig som man er, det er deiligt saaledes at kunne overlade sig, og ikke behøve klogt at vise, hvad**

-5-

Mappe 2 nr. 30 b

** man bør sige og gjøre. Det er dog morsomt som vore Tanker ere mødtes, men vi ere dog lige nær; Du maa bestemme, hvad Du helst vil skal det være, tag nu en rask Beslutning, og lad os endelig ikke forqvabbe. det ved at skrive mere frem og tilbage; dette er og bliver min Beslutning. hvad Du end [Overstreget: efter], inden Du læser dette kunne have skrevet mig til.

Omtrent 8'te Dage ind i September vil jeg være færdig her, og til at rejse til Falster eller Kbh: alt efter hvad Du nu bestemmer; Du skal dog faae det endnu nøiere at vide.

Du maatte gjerne give Tegningen bort, min G! ogsaa i den Henseende overlader jeg mig trygt til Dig; i Alle Henseender vil jeg sige, Du maa gjøre med mig og mit hvad Du vil; det gjælder ikke Dig, hvad jeg hin Gang sagde.

Jeg troer dog det vil blive godt Veir i Aften, jeg maae derfor slutte, jeg vil

prøve paa at male noget, af hvad jeg saae i Aftes.

Din P. C. Skovgaard

Hils Alle

[Vend om]

Torsdag d. 30'te. Endnu et Brev igaar Aftes, 3 paa en Dag, det er dog mageløst. Altsaa i Slutningen af næste Uge kommer jeg til Kbh. Et Brev kunne dog nok naae mig her endnu, 8'te Dage var dog vel længe at vente uden Nødvendighed. Indlagte Brev vil Du vel selv nok bringe til Fru Lundbye paa Løverdag; Du vilde vist nok have læst det, men jeg synes mit Seigl skulle staa derfor, jeg synes ogsaa at hun skulle læse det først, hun lader Dig jo nok læse det.

Endnu engang lev vel! Din Ven

P. C. S.

Dette Brev har været forseiglet, og afleveret til Provsten, men da det der mødte Dit sidste, maatte det tilbage igjen.

Möm. Söndag-Aften d 26^e August 1849.

Kjære Georgia! Jeg var først en urolig og læg dig jorden
Børn, og jeg kan ikke lade mig se at begynde at skrive til dig
igjens. Men Georgia, det kan ikke være Børnsligst
at alle Ansvarstidstid at leve at Gud først være Børnen, og
opfylder dem, Børnsligst mit jeg kalder det, for at Børnen
ikke taler, naar man er som Børn, kære Børn og til
Lidelse, for Jesus ikke sagt, "uden at bli som smaa Børn
kommer I ikke ind i Gennemgang"; jeg var ogsaa lidt ind-
lig og broder, i første Prinsens Dage, og først omtrent
lig Børnsligst og Fred, at det Indbildningen at ikke
talte? nei! Ja først Gud kom, ja først er først og
først altid nok, og ikke med Guds, naar vi er med
kalder ja først, men er det ikke indelig, at det er ja
samtidigt, det er Guds, Norden og andre Møder, som nok
være sin Indsigelse; At vilde jo nok være kære, ja
formodentlig, at leve, at naar man sin Skag til angreb
at bare, først man i egen Indbildning kunde og forfø-
le sig som Børn: indelig og broder, at da man
Gud, efter Bølle, opfylder Børnen; den første, indelig
Børn, bare jo, den forlanger ikke, naar man er først
Opfyldelse, først for da ikke leve at Gud først først Børn
er.

Kjære Georgia! Jeg var først dig at du var
mig Gjennem manne alle Lundske Minder og du selv Digt
og tale om først ja det du ikke, jeg var tilføjet dig at du
ikke havde Damploven, ^{for mig} det var en først Bølle der blev
da mig til at lige det, jeg tog ikke fejl, At er min Gjennem.

forbeholdt sig det at forlange mit Afholdt for, for om min
 ligt af noget mælt af hvad jeg saa i østen, Heri og fulde
 Rødderne Vindes til mit Afholdt for, men jeg
 saa igjennem betænkning, det kan ikke nøjle mig,
 for om Vindes vilde bliue lidt mere til at holde
 gaa, jeg vil antage ikke bliue bliue forbrændt
 til ikke uanfæktelig Pillede; det er end uanfæktelig
 driligt Ogjennem, og mit Gid, for doger jeg fortil til
 noget der i sin Maaned, for at jeg da kan bren
 ge de ~~blatte~~ ^{blatte} Afholdt for, for driligt for at var i østen,
 indledet vil jeg dog ikke mælte det, jeg vil ikke
 mælte det; indledet Vind, det man dog mælte
 and mi driligt i en lille smule Omme og
 fordem for mi for afte for for gaa Læng
 dene, 4. 6. for Bredt og for i østen, hvor jeg at
 var, da jeg mælte sig og Højen og nogle Læng, og 7
 Læng: for jeg kom for færdig, jeg kom dog lidt mere til at
 for noget meget driligt, om end det driligt var forbi,
 fordem an Afholdt for min Vindes Læng sig mit, det for sig driligt.
 Onsdag Middag. Jeg komme fra for Vindes, og Læng, men
 de Vindes var for, for Læng det 2. jeg vil ikke sig mere. Di for
 de Læng at Læng for, jeg er meget glad om at for for det, for
 at for det for Vind. Mit Georgia: det er ikke mere for det
 Læng, om det det, for for jeg ikke Læng for det. At er
 det Læng af for sig Læng, men At er man Læng for, man
 man. For Læng Vindes Læng af med sig, og at det man Læng
 gids, at man for Læng, dog Læng for Læng, man vil
 for Læng Læng ind Læng, man Læng Læng for Læng
 at at Læng, ind Læng at Læng, for Læng, det er driligt
 Læng at Læng Læng sig, og ikke Læng Læng, for
 **

** -man bør sige og gøre. Det er dog mestendel som vor Stander
 er medet, man er ved dog lige vor; da man bestemmer, hvad
 de skal vil skal det være, dog sin en rask Beslutning, og lad os se
 lig ikke forquæle. At ved det Breve mere fræk og tilbøj; det er
 og bliver min Beslutning, hvad du end ~~for~~ ender de Løse alle
 Lønnen for skrevet mig til. Omkring 8½ Dage ind i September vil
 jeg være for dig her, og til et rask til Fæstet alle Løse. Alt efter hvad
 du ~~er~~ bestemmer; du skal dog gøre det ender udsat at sige.
 De mangle gøre jens Tegningen bort, min g. raser i den suspender
 anstøder jeg mig liges til dig; i alle suspender vil jeg sige; da man
 gøre med mig og mit færd da vil; det gjøres ikke dig; hvad jeg
 for Gensagte. Jeg tror dog det vil blive godt. Mit
 i Aften, jeg mangle derfor færd, jeg vil være ved et
 male noget af færd jeg sige i Aften. Din Heltog
 Jøse Alle!

Hand em!

Thursday 830^h Gerdani at Brøn i year After, 3 year an day,
at as day ungelöst. Allpar, in Stetningen af nogle Bys Brøn
men jeg det Stet: at Brøn brønne sig med man mig for
andani, 8^h doge can day and long at north under Nord man
sig for. Gerdani Brøn mit di and Jels med bringe til Brøn
tinnitig year Brønning; di vilde af med fane løst at, men
jeg fjern med Brøn stillet fane stot, jeg fjern og fane at
fane stillet løst at stot, fane løst sig is med løst at.
Gerdani angang løst at! di Man

JDS.

Stille Brøn for noget forsiglet, og afstændt til Brønning, men
da at der måtte det Brøn, med at liden ijen.